

Erikoissosiaalityöntekijän koulutus

HYVINVOINTIPALVELUJEN ERIKOISALAN OPETUSSUUNNITELMA (2019–2021)

Hyvinvointipalvelujen erikoisalan opetussuunnitelman rakenne (70 op):

- 1 ERIKOISALAOPINNOT (40 op)**
 - 1.1 Sosiaali- ja terveydenhuollon kansallinen ja kansainvälinen toimintaympäristö (5 op)
 - 1.2 Asiakaslähtöisyyden edistäminen ja hyvinvointipoliittinen työ (5 op)
 - 1.3 Sosiaalipalvelujen järjestäminen, hankinta ja tuottaminen (5 op)
 - 1.4 Hyvinvointipalvelujen talous (5 op)
 - 1.5 Tutkimusnäyttöön perustuva palvelujen kehittäminen (5 op)
 - 1.6 Vaikuttavat innovaatiot (5 op)
 - 1.7 Sosiaalityön ja -palvelujen johtaminen (5 op)
 - 1.8 Erityisasiantuntija monialaisissa verkostoissa (5 op)
- 2 TUTKIMUS- JA KEHITTÄMISOSAAMINEN (20 op)**
 - 2.1 Tutkimus- ja arviointiprosessi (5 op)
 - 2.2 Tutkimus- ja kehittämismenetelmät (5 op)
 - 2.3 Tietolähteet tutkimuksessa ja kehittämisessä (5 op)
 - 2.4 Asiantuntijakirjoittaminen, tieteellinen raportointi ja mediatyöskentely (5 op)
- 3 TETEELLIS-KÄYTÄNNÖLLINEN LOPPUTYÖ (10 op)**

ERIKOISSOSIAALITYÖNTEKIJÄN KOULUTUS

Erikoistumiskoulutukset ovat korkeakoulututkinnon jälkeen suoritettavia, jo työelämässä toimineille suunnattuja ammatillista kehittämistä ja erikoistumista edistäviä pitkäkestoisia koulutuksia, joilla vastataan korkeakoulujen ja työelämän yhdessä määrittämiin työelämän osaamistarpeisiin.

Yliopistojen erikoistumiskoulutuksen tavoitteena on, että opiskelija aiemman koulutustaustansa ja työkokemuksensa pohjalta 1) kykenee toimimaan vaativissa asiantuntijatehtävissä määritellyllä työelämän osa-alueella, 2) hallitsee asiantuntijaroolin edellyttämän tieteellis-ammattillisen erikoisosaamisen ja sen yhteydet toimintaympäristöön, 3) pystyy tieteellistä tutkimustietoa tai taiteellisen toiminnan menetelmiä hyödyntäen analysoimaan, arvioimaan ja kehittämään erikoistumisalansa ammatillisia käytäntöjä ja 4) kykenee toimimaan yhteisöissä ja verkostoissa oman erikoistumisalansa asiantuntijana (Valtioneuvoston asetus yliopistojen tutkinnoista ja erikoistumiskoulutuksista 794/2004; 20 a §).

Erikoissosiaalityöntekijän koulutuksen kohderyhmänä ovat henkilöt, jotka ovat suorittaneet yliopistollisen maisterin tutkinnon, joilla on oikeus harjoittaa sosiaalityöntekijän ammattia Suomessa (Laki sosiaalihuollon ammattihenkilöistä 817/2015, 7 §) ja joilla on työkokemusta sosiaalityön tehtävistä.

HYVINVOINTIPALVELUJEN ERIKOISALA

Hyvinvointipalvelujen erikoisalan koulutustarve perustuu erityisosaamisen vaateisiin, jotka liittyvät asiakaslähtöisen palvelujärjestelmän tavoitteeseen, sosiaali- ja terveydenhuollon palvelurakennemuutokseen sekä sosiaalityön ja -palvelujen tutkimusperusteisuuden vahvistamiseen. Asiakkaan tukeminen palvelujen ja etuuksien käyttäjänä, uudistuvat palvelujen tuotantotavat, palvelujen vaikuttavuuden arviointi sekä palvelurakenteiden uudistaminen edellyttävät sosiaalityön erityisosaamista, jota syvennetään erikoistumiskoulutuksessa.

Hyvinvointipalvelujen erikoisalan opinnoissa paneudutaan sosiaalityön ja -palvelujen vaikuttavaan järjestämiseen. Koulutuksen suorittanut opiskelija on sosiaalityön palvelurakenteiden erityisasiantuntija, joka

- Kykenee toimimaan vaativissa sosiaalityön sekä sosiaali- ja terveydenhuollon palvelujärjestelmän kehittämisen, palvelujen ohjauksen, hankinnan ja tuottamisen sekä johtamisen asiantuntijatehtävissä

- omaa valmiudet tuottaa, arvioida ja toimeenpanna hyvinvointipoliittisia strategioita ja suunnitelmia asiakaslähtöisen sosiaalityön näkökulmasta
- osaa hyödyntää keskeisiä palvelujen kehittämismenetelmiä
- tuntee palvelujen hankinnan ja tuotteistamisen prosessit ja menetelmät sekä alan lainsäädännön
- pystyy johtamaan sosiaali- ja terveydenhuollon työyhteisöjä sekä strategisen että lähijohtamisen näkökulmista
- Hallitsee asiantuntijaroolin edellyttämän tieteellis-ammattillisen erikoisosaamisen ja sen yhteydet toimintaympäristöön
 - sisäistää hyvinvointipalvelujen asiantuntijuuteen liittyvät odotukset ja velvoitteet sekä kehittää itseään asiantuntijana
 - hallitsee sosiaali- ja terveydenhuollon palvelu- ja etuusjärjestelmän kokonaisuuden sekä palvelujen järjestämisen ja rahoittamisen periaatteet
 - tunnistaa toimintaympäristön ja talouden merkityksen hyvinvointipalvelujen uudistamiselle
 - pystyy edistämään uusien innovaatioiden syntyä ja käyttöönottoa palveluihin ja työyhteisöjen toimintaan
- Pystyy sosiaalityön ja yhteiskuntatieteellisen tutkimuksen tuloksia ja menetelmiä hyödyntäen analysoimaan, arvioimaan ja kehittämään erikoistumisalansa ammatillisia käytäntöjä
 - tuntee alan ajankohtaisen ja relevantin tutkimuksen
 - pystyy käyttämään alan tutkimusmenetelmiä kvantitatiivisesta tutkimuksesta laadulliseen tutkimukseen
 - kykenee arvioimaan sosiaali- ja terveydenhuollon palvelutoimintaa ja hyödyntämään tutkimus- ja arviointituloksia sosiaalityön ja -palvelujen uudistamiseksi
 - hallitsee asiantuntijakirjoittamisen ja tieteellisen raportoinnin pääperiaatteet
- Kykenee toimimaan sosiaali- ja terveydenhuollon kansallisissa ja kansainvälisissä yhteisöissä ja verkostoissa erikoisalansa asiantuntijana
 - hallitsee verkostotyöskentelyn monialaisissa, monisektoraalisissa ja moniammatillisissa yhteisöissä
 - kykenee toimimaan verkostojen johtajana
 - osaa viestiä vaikuttavasti eri sidosryhmille viestinnän eri muotoja hyödyntäen
 - omaa valmiudet alan kansainväliseen yhteistyöhön.

Hyvinvointipalvelujen erikoistumiskoulutuksen opetussuunnitelma painottaa jatkuvan oppisen periaatetta ja koulutuksen työelämälähtöisyyttä. Erikoisalan koulutus järjestetään toisen kerran, sillä edellinen koulutus on toteutettu Helsingin ja Itä-Suomen yliopistojen yhteisohjelmalla vuosina 2017–2019.

OPINTOJEN KULKU

Erikoissosiaalityöntekijän koulutus hyvinvointipalvelujen erikoisalalla järjestetään Helsingin yliopiston ja Itä-Suomen yliopiston yhteisenä koulutusohjelmalla yhteisen opetussuunnitelman pohjalta. Kumpaankin yliopistoon valitaan enintään 12 opiskelijaa. Opiskelijan opintosuoritukset rekisteröidään omaan yliopistoon, joka laskuttaa opiskelijamaksut. Koulutus järjestetään yhteistyössä valtakunnallisen Sosnet-yliopistoverkoston kanssa, jonka koordinaatioyliopisto on Lapin yliopisto.

Yhteensä 70 opintopisteen laajuiset hyvinvointipalvelujen erikoisalan opinnot suoritetaan noin kahdessa vuodessa oman työn ohessa. Erikoistumiskoulutus toteutetaan vuosina 2019–2021 monimuoto-opetuksena digitaalisia oppimisympäristöjä hyödyntäen. Koulutus sisältää yhdeksän kaksipäiväistä lähijaksoa Helsingissä tai Kuopiossa, tiedonhakukoulutuksen, työssä oppimista tukevat tehtävät, vertaisohjauksen ja -arvioinnin sekä tieteellis-käytännöllisen lopputyön ja siihen liittyvän ohjauksen. Koulutus on monitieteinen sisällöltään, ja siinä hyödynnetään Helsingin ja Itä-Suomen yliopistojen opetus- ja tutkimushenkilöstön ohella muita erikoisalan asiantuntijoita. Opinnot arvioidaan hyväksytyksi/hylättyksi asteikolla.

1 ERIKOISALAOPINNOT (40 op)

1.1 Sosiaali- ja terveydenhuollon kansallinen ja kansainvälinen toimintaympäristö (5 op)

Osaamistavoite: Erikoistuva opiskelija orientoituu opintoihin, asettaa henkilökohtaiset opiskelutavoitteet ja pohtii työorientaatioita hyvinvointipalvelujen asiantuntijana kansallisissa ja kansainvälisissä yhteyksissä.

Oppimismuodot: Lähijakso (1): Luennot ja työpajat; Oppimistehtävät: Oppimistavoitteiden arviointi ja portfolio työskentelyn aloitus, Miten kansainvälisyys näkyy omassa työssä?

Oheiskirjallisuus:

Harrikari, Timo & Rauhala, Pirkko-Liisa (2018) Towards Glocal Social Work in the Era of Compressed Modernity. London: Routledge.

Haverinen, Riitta & Kuronen, Marjo & Pösö, Tarja (toim.) (2014) Sosiaalihuollon tila ja tulevaisuus. Tampere: Vastapaino.

Jäppinen, Maija & Metteri, Anna & Ranta-Tyrkkö, Satu, Rauhala, Pirkko-Liisa (toim.) (2016) Kansainvälinen sosiaalityö – käsitteitä, käytäntöjä ja kehityskulkuja. Sosiaalityön tutkimuksen vuosikirja. Toinen painos. Kuopio: Unipress.

Ajankohta: 26.–27.9.2019

Vastuuyliopisto: Helsingin yliopisto

1.2 Asiakslähtöisyyden edistäminen ja hyvinvointipoliittinen työ (5 op)

Osaamistavoite: Erikoistuva opiskelija vahvistaa osaamistaan tuottaa, arvioida ja toteuttaa hyvinvointipoliittisia strategioita ja suunnitelmia asiakslähtöisyyden näkökulmasta ja hahmottelee lopputyönsä aihetta.

Oppimismuodot: Lähijakso (3): Luennot, työpajat; Oppimistehtävä: Lopputyön aihetta käsittelevä ideapaperi ja Powerpoint-esitys, Tutkimusmenetelmäkirjallisuuteen tutustuminen ja esittely (2.1)

Oheiskirjallisuus:

Hujala, Anne & Lammintakanen, Johanna (2015) Paljon sote-palveluja tarvitsevat ihmiset keskiöön. Kunnallisan kehittämissäätiön julkaisu 12. Helsinki: Kunnallisan kehittämissäätiö.

Kalliomaa-Puha, Laura & Kotkas, Toomas & Rajavaara, Marketta (toim.) (2014) Harkittua? Avauksia sosiaaliturvan harkintavallan tutkimukseen. Helsinki: Kelan tutkimusosasto.

Koskiahho, Briitta (2014) Kumppanuuden sosiaalipoliittikkaa etsimässä. Helsinki: Setlementtijulkaisuja 32.

Metteri, Anna (2012) Hyvinvointivaltion lupaukset, kohtuuttomat tapaukset ja sosiaalityö. Tampere: Tampere University Press.

Pohjola, Anneli & Kairala, Maaret & Niskala, Asta (2017) Asiakkaasta kehittäjäksi ja vaikuttajaksi. Tampere: Vastapaino.

Ajankohta: 7.–8.11.2019

Vastuuyliopisto: Helsingin yliopisto

1.3 Sosiaalipalvelujen järjestäminen, hankinta ja tuottaminen (5 op)

Osaamistavoite: Opiskelija hallitsee pääpiirteittäin sosiaali- ja terveyspalvelujärjestelmän kokonaisuuden, palvelujen hankinnan ja tuotteistamisen prosessit ja menetelmät sekä alan lainsäädännön.

Oppimismuodot: Lähijakso (4): Luennot, työpajat ja tiedonhakukoulutus; *Oppimistehtävät:* Tuotteistamisen ja kilpailuttamisen esimerkit, Lopputyön tavoitteen ja toteutuksen tarkentaminen, Työyhteisön lopputyötä koskevien tietotarpeiden kartoitus (2.1)

Oheiskirjallisuus:

Anttonen, Anneli & Haveri, Arto, Lehto, Juhani & Palukka, Hannele (toim.) (2012) Julkisen ja yksityisen rajalla: julkisen palvelun muutos. Tampere: Tampere University Press.

Rajala, Tuija & Tammi, Jari & Meklin, Pentti (2008) Kilpailutuksen näkyvät ja näkymättömät kustannukset. Helsinki: Kunnallissalan kehittämissäätiö.

Siikavirta, Kristian (2015) Julkisten hankintojen perusteet. Edilex Libri. Porvoo: Edita.

Tuominen, Tiina & Järvi, Katriina & Lehtonen, Mikko & Valtanen, Jesse & Martinsuo, Miia (2015) Palvelujen tuotteistamisen käsikirja - Osallistavia menetelmiä palvelujen kehittämiseen. Aalto-yliopiston julkaisusarja Tiede + Teknologia. Espoo: Aalto-yliopisto.

Ajankohta: Tammikuu 2020

Vastuuyliopisto: Itä-Suomen yliopisto

1.4 Hyvinvointipalvelujen talous (5 op)

Osaamistavoite: Erikoistuva opiskelija tunnistaa toimintaympäristön ja talouden merkityksen hyvinvointipalvelujen uudistamiselle, tuntee palvelujen järjestämisen ja rahoittamisen toimintaperiaatteet sekä tutustuu talusjohtamisen työvälineisiin.

Oppimismuodot: Lähijakso (5): Luennot ja työpajat; *Oppimistehtävät:* Talusjohtaminen ja sen työvälineet sekä Aineistonhankinnan menetelmän esittely

Oheiskirjallisuus:

Hirvilampi, Tuuli (2015) Kestävän kehityksen jäljillä: ekologisten kysymysten integroiminen hyvinvointitutkimukseen. Helsinki: Kelan tutkimusosasto.

Järvenpää, Marko & Länsiluoto, Aapo & Partanen Vesa & Pellinen, Jukka (2010 tai uudempi painos) Talousohjaus ja kustannuslaskenta. Helsinki: WSOYpro.

Miettinen Aki & Linnosmaa Ismo & Kannisto Kirsi (2010). Toimiva talous – Kuluttaja, yritys ja kansantalous. Helsinki: WSOYpro.

Särkelä, Riitta & Siltaniemi, Aki & Rouvinen-Wilenius, Päivi & Parviainen, Heikki & Ahola, Eija (2014) Hyvinvointitalous. Helsinki: Soste.

Tuomala, Matti (2009) Julkistalous, 2. painos. Helsinki: Gaudeamus.

Tyni, Tero & Myllyntaus, Oiva & Suorto, Annika (2009) Kustannuslaskentaopas kunnille ja kuntayhtymille. Helsinki: Suomen kuntaliitto.

Ajankohta: Toukokuu 2020

Vastuuyliopisto: Itä-Suomen yliopisto

1.5 Tutkimusnäyttöön perustuva palvelujen kehittäminen (5 op)

Osaamistavoite: Opiskelija perehtyy systemaattisen tiedonhaun välineisiin ja tutustuu oman lopputyönsä aihepiiriin ajankohtaisiin ja relevantteihin tutkimuksiin.

Oppimismuodot: Lähijakso (6): Luennot ja työpajat; *Oppimistehtävä:* Tiedonhaku oman lopputyön aihepiiriin aiemmista tutkimuksista.

Oheiskirjallisuus:

Buchanan, Ann & Lara Montero, Alfonso (2015) Evidence-based Social Services: Toolkit for planning and evaluating social services, European Social Network, Brighton.

Paasio, Petteri (2014) Näyttöön perustuva sosiaalityön käytäntö – järjestelmällinen katsaus vuosina 2010–2012 julkaistuista tutkimuksista. Ammatillinen lisensiaatintutkimus, hyvinvointipalvelujen erikoisala. Jyväskylä: Jyväskylän yliopisto.

Salminen, Ari (2011) Mikä kirjallisuuskatsaus? Johdatus kirjallisuuskatsauksen tyyppeihin ja hallintotieteellisiin sovelluksiin. Vaasan yliopiston julkaisuja. Opetusjulkaisu 62. Julkisjohtaminen 4. Vaasa: Vaasan yliopisto.

Ajankohta: Elokuu 2020

Vastuuyliopisto: Helsingin yliopisto

1.6 Vaikuttavat innovaatiot (5 op)

Osaamistavoite: Erikoistuva opiskelija hallitsee sosiaalipalvelujen ja sosiaalityön vaikuttavuuden arvioinnin perusteet ja kykenee tukemaan toimivien innovaatioiden syntyä ja käyttöönottoa palveluihin ja työyhteisöihin.

Oppimismuodot: Lähijakso (2): Vaikuttavuuden tutkimuksen päivät. Oppimistehtävä: Vaikuttavuustutkimuksen tai arviointiasetelman kuvaus.

Oheiskirjallisuus:

Patton, Michael Quinn (2010) Developmental Evaluation: Applying Complexity Concepts to Enhance Innovation and Use. New York, London: Guilford Press.

Pohjola, Anneli & Kempainen, Tarja & Väyrynen, Sanna (2012) Sosiaalityön vaikuttavuus. Rovaniemi: Lapin yliopistokustannus.

Shaw, Ian & Holland, Sally (2014) Doing qualitative research in social work. London, Thousand Oaks, New Delhi, Singapore: Sage.

Ajankohta: Lokakuu 2020 (Vaikuttavuuden tutkimuksen päivät)

Vastuuyliopisto: Itä-Suomen yliopisto

1.7 Sosiaalityön ja -palvelujen johtaminen (5 op)

Osaamistavoite: Opiskelija vahvistaa osaamistaan johtaa sosiaali- ja terveydenhuollon työyhteisöjä sekä strategisen että lähijohtamisen näkökulmista.

Oppimismuodot: Lähijakso (7): Luennot ja työpajat; Oppimistehtävä: Johtamiskirjallisuuteen tutustuminen ja valitun aiheen esittely pienryhmissä

Oheiskirjallisuus:

Niiranen, Vuokko & Seppänen-Järvelä, Riitta & Sinkkonen, Merja & Vartiainen, Pirkko (2010) Johtaminen sosiaalialalla. Helsinki: Gaudeamus.

Rissanen, Sari & Lammintakanen, Johanna (2015) (2. painos) Sosiaali- ja terveysjohtaminen. SanoMaPro.

Seeck, Hannele (2012) Johtamisopit Suomessa: taylorismista innovaatioteorioihin. Kolmas, uudistettu painos. Helsinki: Gaudeamus.

Vartiainen, Pirkko & Seija Ollila, Seija & Raisio, Harri & Lindell, Juha (2013) Johtajana kaaoksen reunalla. Helsinki: Gaudeamus.

Ajankohta: Helmikuu 2021

Vastuuyliopisto: Itä-Suomen yliopisto

1.8 Erityisasiantuntija monialaisissa verkostoissa (5 op)

Osaamistavoite: Erikoistuva opiskelija hallitsee verkostotyöskentelyä monialaisissa, monisektoraalisissa ja moniammatillisissa yhteisöissä ja kykenee toimimaan verkostojen johtajana.

Oppimismuodot: Koulutuksen päättävä lähijakso (9): Luennot ja lopputyöpaneeli; *Oppimistehtävät:* Oppimistavoitteiden saavuttamisen ja portfoliotyöskentelyn arviointi sekä Lopputöiden esittely ja arviointi

Oheiskirjallisuus:

Isoherranen, Kaarina (2012) Uhka vai mahdollisuus - moniammatillista yhteistyötä kehittämässä. Väitöskirja. Helsinki: Helsingin yliopisto.

Mönkkönen, Kaarina (2018) Vuorovaikutus asiakastyössä. Asiakkaan kohtaaminen sosiaali- ja terveysalalla. Helsinki: Gaudeamus.

Nykänen, Seija (2010) Ohjauksen palvelujärjestelyjen toimijoiden käsitykset johtamisesta ohjausverkossa: matkalla verkostojohtamiseen? Väitöskirja. Jyväskylä: Jyväskylän yliopisto.

Ajankohta: Syyskuu 2021

Vastuuyliopistot: Helsingin yliopisto ja Itä-Suomen yliopisto

2 TUTKIMUS- JA KEHITTÄMISOSAAMINEN (20 op)

2.1 Tutkimus- ja arviointiprosessi (5 op)

Osaamistavoite: Erikoistuva opiskelija osaa johtaa omaa oppimisprosessiaan ja antaa ja ottaa vastaa palautetta eri muotoja hyödyntäen.

Oppimismuodot: Lopputöiden ohjaus ja vertaisarviointi digitaalisia oppimisympäristöjä hyödyntäen; *Oppimistehtävä:* Suullinen ja kirjallinen vertaispalaute

Oheiskirjallisuus:

Kuula, Arja (2006) Tutkimusetiikka: aineistojen hankinta, käyttö ja säilytys. Tampere: Vastapaino.

Tutkimuksen tietosuojaa koskevat ohjeet Tietosuojavaltuutetun toimiston ja oman yliopiston sivuilta.

Ajankohta: Koulutuksen ensimmäisestä lähijaksosta 2019 alkaen

Vastuuyliopistot: Helsingin yliopisto ja Itä-Suomen yliopisto

2.2 Tutkimus- ja kehittämismenetelmät (5 op)

Osaamistavoite: Erikoistuva opiskelija hallitsee pääpiirteissään alan tutkimusmenetelmät kvantitatiivisesta tutkimuksesta laadulliseen tutkimukseen ja tuntee sosiaali- ja terveydenhuollon tärkeimmät kehittämismenetelmät.

Oppimismuodot: Integroitu lähijaksoon 1.2 Asiakaslähtöisyyden edistäminen ja hyvinvointipoliittinen työ (3), Menetelmäkirjallisuuteen tutustuminen ja esittely

Oheiskirjallisuus:

Alasuutari, Pertti (2012) Laadullinen tutkimus 2.0. Tampere: Vastapaino.

Eskola, Jari & Suoranta, Juha (2014) Johdatus laadulliseen tutkimukseen. Tampere: Vastapaino.

Hirsjärvi, Sirkka & Hurme, Helena (2011) Tutkimushaastattelu. Helsinki: Gaudeamus.

Jokinen, Arja & Juhila, Kirsi & Suoninen, Eero (2018) Diskurssianalyysi: Teoriat, peruskäsitteet ja käyttö. Tampere: Vastapaino.

Ketokivi, Mikko (2015) Tilastollinen päättely ja tieteellinen argumentointi. Toinen, uudistettu painos. Helsinki: Gaudeamus.

Satka, Mirja ym. (toim.) (2016) Käytäntötutkimuksen taito. Helsinki: Unigrafia.

Ajankohta: Marraskuu 2019

Vastuuyliopisto: Helsingin yliopisto

2.3 Tietolähteet tutkimuksessa ja kehittämisessä (5 op)

Osaamistavoite: Erikoistuva opiskelija tuntee sosiaali- ja terveydenhuollon tietolähteet ja aineistot ja kykenee käyttämään niitä tutkimuksiin ja selvityksiin sosiaalityön ja -palvelujen uudistamiseksi.

Oppimismuodot: Integroitu lähijaksoon 1.3 Sosiaalipalvelujen järjestäminen, hankinta ja tuottaminen (4)

Oheiskirjallisuus:

Goldkind, Lauri & Wolf, Lea (2019) Digital social work: Tools for practice with individuals, organizations and communities. Oxford: Oxford University Press.

Häyhtiö, Tapio (2018) Osallisuutta sote-palveluihin palvelumuotoilemalla. Kunnallisan kehittämissääntöjen julkaisu 4. Helsinki: Kunnallisan kehittämissääntö.

Miettinen, Sari (2011) Palvelumuotoilu: uusia menetelmiä käyttäjätiedon hankintaan ja hyödyntämiseen. Teknologiainfo Teknova.

Simpura, Jussi & Melkas, Jussi (2013) Tilastot käyttöön! Helsinki: Gaudeamus.

Ajankohta: Tammikuu 2020

Vastuuyliopisto: Itä-Suomen yliopisto

2.4 Asiantuntijakirjoittaminen, tieteellinen raportointi ja mediatyöskentely (5 op)

Osaamistavoite: Opiskelija hallitsee asiantuntijakirjoittamisen, tieteellisen raportoinnin ja mediatyöskentelyn pääperiaatteet.

Oppimismuodot: Lähijakso (8): Luennot ja työpajat; Oppimistehtävä: Blogi, kolumni, mielipidekirjoitus tai kirja-arvostelu lopputyön tai muusta aiheesta

Oheiskirjallisuus:

Kosonen, Miia (2018) Sosiaalinen media ja tutkijan etiikka. Media & viestintä 41 (1): 117–124.

Sauri, Pekka (2015) Julkishallinto ja sosiaalinen media. Polemia-sarjan julkaisu nro 98. Helsinki: Kunnallisan kehittämissääntö.

Ajankohta: Toukokuu 2021

Vastuuyliopisto: Helsingin yliopisto

3 TIETEELLIS-KÄYTÄNNÖLLINEN LOPPUTYÖ (10 op)

Osaamistavoite: Erikoistuva opiskelija kykenee sosiaalityön ja yhteiskuntatieteellisen tutkimuksen tuloksia ja menetelmiä hyödyntäen analysoimaan, arvioimaan ja kehittämään hyvinvointipalveluja ja palvelujärjestelmää.

Oppimismuodot:

Opiskelija toteuttaa lopputyön yliopiston, työpaikan ja muiden erikoisalan opiskelijoiden ohjausta ja tukea hyödyntäen. Lopputyö voi sisältää 1) työpaikalla toteutettavan kehittämistehtävän ja sen raportoinnin, 2) artikkelin vertaisarvioidussa tai muussa asiantuntijajulkaisussa, 3) kirjallisuuskatsauksen tai 4) vaativan tutkimus- ja/tai kehittämishankkeen suunnitelman tai meneillään olevan hankkeen raportoinnin. Opiskelija sopii lopputyönsä aiheen ja toteutuksen oman yliopistonsa opettajien kanssa ja opintosuoritus arvioidaan omassa yliopistossa. Lopputyö voidaan tehdä myös yhteistyönä useamman opiskelijan kesken.

Ajankohta: 2019–2021 (tavoite valmistumiselle 9/2021)

Vastuuyliopisto: Helsingin yliopisto ja Itä-Suomen yliopisto

HYVINVOINTIPALVELUJEN ERIKOISALAN OPINTOJEN ETENEMINEN

Ajankohta	Opintojakso	Opinnot	Vastuuyliopisto
26.–27.9.2019	Sosiaali- ja terveydenhuollon kansallinen ja kansainvälinen toimintaympäristö (1.1)	Lähijakso (1) Oppimistavoitteiden arviointi ja portfolio työskentelyn aloitus Miten kansainvälisyys näkyy omassa työssä	HY
7.–8.11.2019	Asiakaslähtöisyyden edistäminen ja hyvinvointipoliittinen työ (1.2)	Lähijakso (3) Tiedonhakupöytäkirja Lopputyön aihetta käsittelevä ideapaperi ja Powerpoint-esitys Menetelmäkirjallisuuden tutustuminen ja esittely	HY
Tammikuu 2020	Sosiaalipalvelujen järjestäminen, hankinta ja tuottaminen (1.3)	Lähijakso (4) Tuotteistamisen ja kilpailuttamisen esimerkit Lopputyön tarkentaminen ja työyhteisön tietotarpeiden kartoitus	UEF
Touko 2020	Hyvinvointipalvelujen talous (1.4)	Lähijakso (5) Talousjohtaminen ja sen työvälineet Aineistohankinnan menetelmän esittely	UEF
Elokuu 2020	Tutkimusnäyttöön perustuva palvelujen kehittäminen	Lähijakso (6) Tiedonhaku lopputyön aihepiiriin tutkimuksista	HY
Lokakuu 2019	Vaikuttavat innovaatiot (1.6)	Lähijakso (2) Vaikuttavuuden tutkimuksen päivät Vaikuttavuustutkimuksen tai arviointiasetelman kuvaus	UEF
Helmikuu 2021	Sosiaalityön ja -palvelujen johtaminen (1.7)	Lähijakso (7) Johtamiskirjallisuuden tutustuminen ja esittely pienryhmissä	UEF
Syyskuu 2021	Eriyasisiantuntija monialaisissa verkostoissa (1.8)	Koulutuksen päättävä lähijakso (9) Oppimistavoitteiden saavuttamisen arviointi Lopputyöiden esittely ja vertaisarviointi	HY ja UEF
Koulutuksen alusta alkaen	Tutkimus- ja arviointiprosessi (2.1)	Ohjaus, vertaistuki ja työpaikan tietotarpeiden kartoitus	HY ja UEF
7.–8.11.2019	Tutkimus- ja kehittämismenetelmät (2.2)	Integroitu lähijaksoon 1.2	HY
Tammikuu 2020	Tietolähteet tutkimuksessa ja kehittämisessä (2.3)	Integroitu lähijaksoon 1.3	UEF
Toukokuu 2021	Asiantuntijakirjoittaminen, tieteellinen raportointi ja mediatyöskentely (2.4)	Lähijakso (8) Lopputyöiden esittely ja vertaisarviointi	HY
Syyskuu 2021	Tieteellis-käytännöllinen lopputyö (3)	Lopputyön valmiiksi saattaminen ohjauksen, työpaikan tuen ja vertaistuen avulla	HY ja UEF